

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-766 /3350

Ankara

12 / 7 / 2004

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 9/4/2004 tarihinde kararlaştırılan "Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlar Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

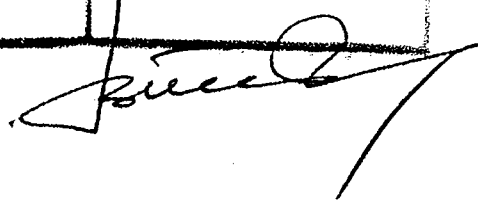
Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	Adalet
İlce Kom.	Plan ve Bütçe
Tarih	16.7.2004-1/866
E. Md.	Şeyh
Başkan	Şeyh

GENEL GEREKÇE

Ülkemizde özellikle son yıllarda serbest piyasa ekonomisine geçiş konusunda hızlı ve önemli adımlar atılmıştır. Bunun sonucu olarak daha önce kamu işletmeleri tarafından yürütülen birtakım faaliyetler, o sektörlerin serbestleştirilmesi sonucunda özel teşebbüslere devredilmeye başlanmıştır. Ancak, devletin ekonomik faaliyetlerde bulunduğu alanların büyük bir bölümünün kamu tekeli (yasal tekel) veya doğal tekel niteliği göstermesi sebebiyle, kamu teşebbüslerinin özelleştirilmesi halinde özel teşebbüs tekellerinin ortaya çıkması veya doğal tekel niteliğinden dolayı bir piyasa aksaklığının oluşması, dolayısıyla da piyasaların serbest rekabet esasları çerçevesinde işleyememesi gerçeği ile karşı karşıya kalınacaktır.

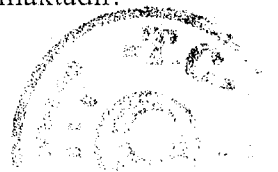
Böyle bir durumda gerek sektör veya alanda faaliyette bulunan işletmelerin, gerekse tüketicilerin hak ve menfaatlerinin korunması için ilgili piyasanın düzenlenmesi ve denetlenmesi gerekmektedir. Bu düzenleme ve denetlemenin, piyasayı rekabet esasları çerçevesinde işler duruma getirici, bu çerçevede denetleyici ve gerekiyorsa yaptırımlar uygulayıcı boyutlarının olması zorunludur. Sayılan bu işlevleri yerine getirmek üzere düzenleyici ve denetleyici kurumlara ihtiyaç duyulmaktadır. Kamuoyunda üst kurullar olarak bilinen bağımsız idarî nitelikli düzenleyici ve denetleyici kurumlar bu ihtiyacı karşılamak üzere ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Bilindiği üzere, her düzenlemenin bir maliyeti bulunmaktadır. İktisat teorisi açısından bakıldığında düzenleme ve denetlemenin piyasanın etkinliği üzerinde maliyetinden daha fazla bir getirisi olması gerekir ki o piyasada bunun gerekliliği savunulabilir olsun. Bu, hangi sektörlerde düzenleme yapılması gerektiği sorusuna da doğru cevap verilebilmesine yardımcı olacaktır. Bu konudaki belirleyici unsur o sektörün serbestleştirilip serbestleştirilemeyeceği, bir başka ifadeyle piyasanın rekabete açılıp açılmayacağı hususudur.

Bu kurumların özerk ve bağımsız idarî nitelikli olması; kamusal yaşamın duyarlı alanlarında ve özellikle doğal tekel karakteri gösteren sektörlerde faaliyet göstermesi; düzenleyici, denetleyici ve yaptırım uygulayıcı işlevlerini etkin bir şekilde yerine getirebilmesi için yeterli donanımına sahip olması kaçınılmazdır. OECD tarafından yapılan "Türkiye'de Düzenleyici Reformlar" çalışmasında da, Türkiye'nin makro ekonomik performansı ile kamu yönetiminin ve düzenleyici yapılarının gücü ve verimliliği arasında yakın bir bağlantı bulunduğu belirtilmektedir.

Ancak, son zamanlarda sayıları hızla artan bu düzenleyici kurumların kuruluş ve görevlerinin belirli usul ve esaslar çerçevesinde belirlenmediği gözlenmektedir. Bu kurumların teşkilâtından karar organı olan kurulun teşkiline, üye sayılarından atama şekillerine, atanacaklarda aranacak niteliklerden görev sürelerine, kurum personelinin statüsünden ücret ve malî haklara, kurul kararlarının yargısal denetiminden malî konularda hesap vermeye kadar bir dizi konuda her düzenleyici kurumun mevzuatında farklı hükümlerin yer aldığı görülmektedir. Oysa temel işlev olarak aynı amaca hizmet eden bu kurumların ortak hükümlere tâbi olmaları kaçınılmazdır. Bu şekilde, düzenleme ve denetlemenin maliyeti de asgari düzeye inecektir.

Dünyada yaşanan gelişmeler ve çeşitli ülkelerde yaşanan tecrübeler ışığında ülkemizi çağdaş bir yönetim zihniyetine ve yapısına kavuşturmak amacıyla başlatılan kamu yönetiminde yeniden yapılanma çalışmalarında düzenleyici ve denetleyici kurumları ayrıca ve bir bütünlük içinde ele almak gerekmektedir. İyi yönetim olarak da tanımlanabilecek bu çağdaş yönetim zihniyeti ve yapısını bu kurumlara da yansıtmakta zorunluluk bulunmaktadır.

Düzenleyici ve denetleyici kurumların merkezî idare ile olan ilişkilerinin bağı ve ilgili kuruluşlara benzememesi; çalışmalarında herhangi bir merkezî kuruluşla hiyerarşik ilişkilerinin bulunmaması, idarî ve malî özerkliklerinin bulunması, belirli alanlarda düzenleme ve denetleme yetkisine sahip olmaları gibi sebeplerle, bu kurumları Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Kanun Tasarısı içinde ayrıntılı olarak ele almanın uygun olmayacağı düşünülmüştür.

Bununla birlikte, düzenleyici ve denetleyici kurumların kanunlarında öngörülmüş bulunan çok farklı yapılar idarenin işleyişinde belirsizliklere yol açmaktadır. Diğer taraftan, makro politikaları belirleme yetkisi ile bu kurumların denetlenmesi konusunda da belirsizlikler bulunmaktadır. Bu nedenle, Hükûmet Programında, makro politikaları oluşturma yetkisi hükûmetlerde kalmak şartıyla, bu kurumların düzenleme ve denetleme işlevini sürdürmelerini; kamuoyuna, hükûmete ve Türkiye Büyük Millet Meclisine düzenli bilgi vermelerini ve evrensel standartlara uygun olarak denetlenmelerini sağlayacak tedbirlerin alınacağı belirtilmiştir.

Yukarıda sayılan nedenlerden dolayı düzenleyici ve denetleyici kurumların düzenlemelerindeki dağınıklığı ortadan kaldırarak etkin bir şekilde faaliyet göstermelerini sağlamak üzere bu Tasarı hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Bu Kanunun amacı düzenleyici ve denetleyici kurumların oluşumu, teşkilâtı, yetki ve görevleri, denetlenmeleri ve kurul üyeleri ile çalışanlarının statüleri gibi ortak usul ve esaslara tâbi olmalarını sağlamak şeklinde belirlenmektedir. Madde, düzenleyici ve denetleyici kurumlar arasında benzer konularda uyumu sağlamayı amaçlamaktadır. Düzenleyici ve denetleyici kurumlar bu Kanunda yer alan hükümler dışında kendi kuruluş kanunlarındaki hükümlere tâbi olmaya devam edecektir.

Madde 2- Bu maddede, idarî sistemimiz içinde faaliyet gösteren sekiz düzenleyici ve denetleyici kurumun bu Kanun kapsamında olduğu tadadi olarak sayılmaktadır. Bu nedenle, daha sonra düzenleyici ve denetleyici kurum kurulduğu takdirde, onlar da bu maddeye ilave edilerek Kanun kapsamına alınacaktır. Ayrıca, kuruluş ve görevleri bakımından düzenleyici ve denetleyici kurumlara benzeyen ve bu sebeple 4389 sayılı Kanunda Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumuyla aynı hükümlere tabi tutulan Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu hakkında da bu Kanunun 23 üncü maddesi dışındaki hükümlerin uygulanması öngörülmektedir.

Madde 3- Kanunun uygulanması açısından kavram birliğini sağlamak üzere bu Kanunda geçen bazı kavramlar açıklanmaktadır. İdare yapımızda düzenleyici ve denetleyici faaliyette bulunan kurum, kurul ve üst kurul adıyla teşkilâtlanmış idarî yapılar bulunmaktadır. Maddede yer alan “kurum” tanımı ile tüzel kişiliği bulunan asıl idarî yapı ortaya konulmakta; “kurul” kavramı ise kurumun içinde yer alan karar organı olarak belirlenmektedir. Böylece, düzenleyici ve denetleyici kurumların adları ile ilgili kavram kargaşasına da son verilmesi amaçlanmaktadır. Bu Kanun ile ilk defa mevzuatımıza ikincil düzenleme tanımı girmektedir. Bu kavramla esas itibarıyla yasama faaliyeti dışında idare tarafından idare hukuku prensiplerine uygun olarak çıkarılan düzenleyici işlemler kastedilmektedir. Bu bağlamda bakıldığında tüzüklerin de ikincil düzenleme kapsamına gireceği düşünülebilirse de anayasal olarak düzenleyici kurumların tüzük çıkarması sözkonusu olamayacağından ikincil düzenleme tanımı tüzükleri kapsamamaktadır. Düzenleyici ve denetleyici kurumlar yönetmelik, tebliğ, açıklayıcı tebliğ, uygulama talimatı ve sair düzenleyici işlemleri yapabildiğinden bütün bu işlemler ikincil düzenlemeler kapsamında yer almaktadır.

Madde 4- Bu madde, düzenleyici ve denetleyici kurumların teşkilât yapısının kurul ve başkanlıktan oluşacağını açıklamaktadır. Buna göre, kurumların karar organı olarak kurul, kurul tarafından alınan kararları uygulamak ve kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak üzere başkan, başkan yardımcıları ve hizmet birimlerinden oluşan idarî yapılanmaya başkanlık denilmiş olup başkanlık kurumun hem idarî yapısını hem de icra organını temsil etmektedir.

Madde 5- Bu madde ile, kurumun karar organı olan kurulun nasıl oluşacağı hüküm altına alınmaktadır. Mevcut düzenleyici ve denetleyici kurumlarda kurul başkan ve üyelerinin sayıları farklılık göstermektedir. Bu farklılığı ortadan kaldırmak ve kurulların etkin ve verimli bir şekilde çalışmasını sağlamak için kurullarda üye sayısı yedi olarak belirlenmektedir. Devlet Memurları Kanununda belirlenen şartlar ile dört yıllık yüksek okul mezunu olmak gibi genel şartların yanında kamu ve özel sektörde yüksek öğrenim sonrasında en az on yıllık hizmeti bulunma ve ayrıca kurumun faaliyet alanında tecrübe sahibi olma şartı getirilerek, kurul üyesi olacak kişilerin kurumun faaliyet alanında belirli bir birikime sahip olması ve böylece kurulun daha nitelikli kişilerden oluşması amaçlanmaktadır. Ayrıca, düzenleyici ve denetleyici kurumların asıl işlevlerinin iktisadi analiz ve buna uygun hukuki düzenlemeler

yapmak olduğu gözönüne alınarak kurul üyeleri arasında hukuk ve iktisat formasyonuna sahip en az birer kişinin bulunması zorunluluğu getirilmektedir. Bunun yanısıra kurumsal hafızanın kurula intikalini sağlamak üzere kurumda çalışan meslek personeli veya anahizmet birimi amiri yahut başkan yardımcısı olarak çalışmış olanlar arasından en az bir kişinin de kurul içerisinde yer almasını sağlayacak bir düzenleme yapılmaktadır.

Ayrıca, kurula üye seçilen kişilerden birini başkan, birini de ikinci başkan olarak belirleme yetkisi Bakanlar Kuruluna verilmektedir.

Kurul üyeliklerine atanacak kişilerin meslekî kariyerlerinin atamaya ilişkin Bakanlar Kurulu kararının gerekçesinde belirtilmesi ve bunun atamaya ilişkin Bakanlar Kurulu kararı ile birlikte Resmî Gazetede yayımlanması öngörülmektedir. Böylece, atandıkları kurumun faaliyet alanında bilgi birikimine sahip, ehliyet ve liyakat bakımından uygun kişilerin kurul üyeliklerine atanması sağlanmış olacak; Bakanlar Kurulu bu kişileri neden tercih ettiğini kamuoyuna duyurarak saydamlık ilkesinin hayata geçirilmesini ve kamuoyu denetiminin gerçekleştirilmesini mümkün kılacaktır.

Madde 6- Mevcut düzenleyici ve denetleyici kurumlarda kurul başkan ve üyeleri için farklı görev süreleri öngörülmüştür. Madde ile, görev sürelerinde de en yüksek verimin sağlanması için bütün kurul üyelerinin görev süresi altı yıl olarak belirlenmektedir. Kurullarda kararların tarafsız olarak alınmasını, kurulun işlerini düzenli bir şekilde yapabilmesini ve kurumsal hafızanın devamını sağlamak üzere kurulların ilk oluşumunda başkan hariç olmak üzere kurul üyelerinin üçte birinin iki yılda bir yenilenmesi hükmü getirilmektedir.

Ayrıca, süre dışında hangi hallerde kurul üyelerinin görevinin sona ereceğine ilişkin bir düzenleme de yapılmaktadır.

Madde 7- Kurul üyelerinin görevlerini tam bir tarafsızlık ve dürüstlikle yapmalarını sağlamak amacıyla, kurul üyeliği dışında yapamayacakları bazı faaliyetler ile diğer yasaklar tadadi olarak bu maddede sayılmaktadır. Ayrıca mal beyanına ilişkin olarak kurul üyelerine özel bir düzenleme getirilmektedir.

Madde 8- Kurul üyelerinin verecekleri kararlarda dürüst ve tarafsız olmaları gerektiği için, göreve başlamadan önce görevlerini dikkat, dürüstlük ve tarafsızlık ile yerine getirecekleri konusunda Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu huzurunda yemin etmelerine ilişkin bir hüküm getirilmektedir.

Madde 9- Kurulun görevini yerine getirirken bağımsız olduğu ve hiçbir kimseden emir ve talimat almayacağı hükmüne bağlanmaktadır. Ayrıca bu maddede kurulun toplanma şekli, karar alma usulü, kararların tekemmülü, tebliği ve Resmî Gazetede yayımlanması gibi hususlar düzenlenmektedir. Böylece, kurulların toplanma ve karar almalarına ilişkin olarak mevzuatta karşılaşılan farklılıklar ve belirsizlikler giderilmekte ve uygulamada yeknesaklığın sağlanması amaçlanmaktadır. Kurumun karar organı olan kurul üyelerinin kurum faaliyetleri hakkında başkan tarafından bilgilendirilmesi de öngörülmek suretiyle kurul kararlarını almadan önce yeterli bilgiyle donatılması sağlanmaktadır.

Bu maddeye göre, gündemi belirleme yetkisi Başkana verilmiş olmakla birlikte bu yetki mutlak değildir. Toplantıdan önce bir üyenin önerisi üzerine kurulun kabul etmesi şartıyla gündeme yeni madde ilave edilmesi mümkün hale gelmiştir.

Ayrıca, toplantı ve karar nisapları da yeniden düzenlenmiş bulunmaktadır. Tutanakların imzalanmaması, toplantılara iştirak edilmemesi, kararların imzalanmaması veya karşıoy gerekçelerinin yazılmaması gibi durumlarda neler yapılacağı belirlenmiş, uygun süreler öngörülmüştür.

Bu madde ile ilişkili bakanlığa kurul kararlarına karşı dava açma yetkisi tanınmıştır. Bu yetki, ilişkili bakanlığın kurul kararlarına müdahalesi şeklinde anlaşılmamalıdır. Doğrudan veya dolaylı şekilde menfaati haleldar olanların karara karşı dava açma hakkına sahip olması gibi, bu düzenleme ile ilişkili bakanlığa da karar aleyhine dava açma imkanı verilmektedir.

Düzenleyici ve denetleyici kurumların denetleyici mahiyetteki kararlarının Resmî Gazetede yayımlanması konusunda farklı uygulamalar bulunmaktadır. Bu düzenleme ile, kurumların düzenleyici mahiyetteki kararlarının Resmî Gazetede yayımlanması; denetleyici mahiyetteki kararların yayımlanması bakımından kuruluş kanunlarında açık hüküm bulunanların Resmî Gazetede yayımlanmasına devam edilmesi, diğer kurumların kararlarının ise bültenler, web sayfaları ve benzer vasıtalarla kamuoyuna duyurulması öngörülmektedir.

Kurul kararlarının uygulanması konusunda idare hukukunun genel prensibi korunmuştur. Bir başka ifade ile, kurul kararları usulüne uygun olarak tebliğ edildikleri andan itibaren uygulanabilecek ve para cezaları tahsil edilebilecektir. Aleyhine karar verilen taraflar yargıya gidip yürütmeyi durdurma kararı alıncaya kadar karar uygulanacaktır. Yürütmeyi durdurma kararı verilmesi halinde ise genel uygulamadan farklı olarak özel bir düzenleme getirilmiştir. Buna göre, mahkemenin iptal istemini nihaî olarak reddetmesi halinde para cezalarına işlemin ilgiliye tebliğinden itibaren kanunî faiz uygulanacaktır.

Madde 10- Halen faaliyette bulunan düzenleyici ve denetleyici kurumlarda karar organı ile icra organı arasında yetkilerin paylaşımı konusunda bir belirsizlik ve düzenleyici ve denetleyici kurumlar arasında da bir farklılık söz konusudur. Bu hüküm ile kurulun yetkileri daha çok kurumun genel stratejisini belirleme ve sektöre ilişkin kararların alınması olarak tespit edilmektedir.

Kurumun sektör veya alanda faaliyette bulunanlar arasındaki uyuşmazlıkları çözümlmek üzere arabuluculuk ve uzlaştırıcılık yapması veya bu konularda hakemleri belirleme yetkisi, taraflar arasındaki tahkimi engelleyen veya benzer çözüm yollarını kapatan bağlı bir yetki olmayıp, kuruma gerektiğinde çözüm bulma imkanı sağlayan bir inisiyatif tanınması amacıyla öngörülmektedir.

Stratejik kararlarla operasyonel kararlar ayrılmış, kurul kurumun ana faaliyet alanları ile ilgili konularda karar alan, düzenlemeler yapan bir organ haline getirilmiş; idarî nitelikteki işlerde ise sadece ana ilkeleri belirleme düzeyinde yetkilendirilmiştir. Böylelikle uygulamada ortaya çıkan bazı sorunların önlenmesi hedeflenmiştir.

Madde 11- Başkanlık tanımlanarak başkanlığın başkan, başkan yardımcıları ve hizmet birimlerinden oluştuğu hükme bağlanmaktadır.

Madde 12- Başkanın tanımlandığı bu hüküm ile sorumlulukları belirlenerek, bu sorumluluğun sınırları tespit edilmekte ve başkana, yokluğunda ikinci başkanın vekâlet edeceği belirtilmektedir. Mevcut düzenleyici ve denetleyici kurumlarda başkanın tanımı farklılık göstermektedir. Bu hüküm ile, kurumlar arasında da uyum sağlanmaktadır.

Madde 13- Düzenleyici ve denetleyici kurumların kendi kanunlarında başkan ve kurulun yetkileri açıkça sayılmadığı için uygulamada bu hususta bir takım belirsizlikler söz konusu olmaktadır. Bu belirsizliği gidermek için kurulun görev ve yetkileri 10 uncu maddede düzenlenmiş olup, başkanın görev ve yetkileri de bu maddede hüküm altına alınmıştır. Bu hükümle, başkanın kurula ilişkin görevleri ve icraya ilişkin görev ve yetkileri düzenlenmiştir. Başkan, kurulun aldığı kararları uygulamak ve kurumu yönetmekle görevlidir.

Madde 14- Bu madde ile, başkana kurumun yönetiminde ve gerekli koordinasyonun sağlanmasında yardımcı olmak üzere iki başkan yardımcısı atanacağı hükme bağlanmaktadır.

Madde 15- Hizmet birimlerinin düzenlendiği bu madde ile, kurumun daire başkanlığı şeklinde teşkilâtlanmış anahizmet, danışma ve yardımcı hizmet birimlerinden oluşacağı hüküm altına alınmaktadır. Kurumlarda gereksiz birimler oluşturularak hantal bir yapılanma içerisine girilmesinin ve performansın düşmesinin önüne geçebilmek için de daire başkanlıklarının sayısı on ile sınırlanmaktadır. Birimlerin, kurumların kanunlarında belirtilen görevlerine uygun olarak Bakanlar Kurulu kararı ile yürürlüğe konulacak yönetmelikle belirleneceği de hüküm altına alınmaktadır.

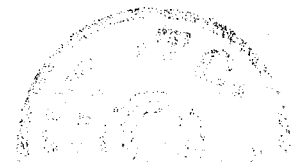
Bu kurumların aslî unsuru anahizmet birimleridir. Meslek personelinin anahizmet birimlerinde çalıştırılması esastır. Örneğin, hukuk hizmeti bir kurum bakımından o kurumun aslî işlerinden birini oluşturuyorsa hukuk birimini anahizmet birimi olarak kurması mümkündür.

Hiçbir kurumun yurtdışı ve Radyo ve Televizyon Üst Kurulu hariç olmak üzere taşra teşkilâtı kuramayacağı da ifade edilerek gereksiz teşkilât kurulmasının önüne geçilmektedir. Ancak, kurumun düzenlemekle görevli olduğu sektörün yoğun bulunduğu yerlerde olmak üzere sayısı üçü geçmeyen temsilcilik açılmasına izin verilmektedir.

Madde 16- Halen kurumlarda, yöneticilerin ve meslek personelinin dışında da kadro karşılığı sözleşmeli personel çalıştırılmaktadır. Esasen üstün nitelikli personel temininde karşılaşılan zorlukların aşılması amacıyla personel sistemimize giren bu müessese, kurumlarda 657 sayılı Kanuna göre çalışan bütün personeli kapsar hale getirilmiş bulunmaktadır. Bu durum, bakanlıklarda ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarında aynı statüde çalışan personel arasında huzursuzluklara neden olduğu gibi, bu kişilerin kurumlara geçmek için yoğun taleplerine yol açmaktadır. Yapılan düzenleme ile, maddede sayılanların dışındaki kadrolu personelin kadro karşılığı sözleşmeli statüde çalıştırılması uygulamasına son verilmektedir.

Diğer taraftan, kurumlar uzmanlık gerektiren faaliyetlerde bulundukları için buralarda esas olarak meslek personelinin çalışması gerekmektedir. Oysa, bugüne kadarki uygulamada kurumlara kuruluş aşamasında kanunlarla verilen yetkiye istinaden geçici olarak alınan personelin kariyerdan gelen kişilerden seçilmesine dikkat edilmediği ve yeterli niteliklere sahip olmayan çok sayıda kişinin istihdam edildiği gözlemlenmektedir. Böylece, kurumların kadrolarında kurumun ihtiyacından daha fazla personel istihdamı söz konusu olabilmektedir. Madde ile, yönetici, müşavir ve meslek personeli unvanlarını haiz olmayan personelin oranının toplam personel kadrosunun yüzde otuzunu geçemeyeceği esası getirilerek kurumların daha etkin ve verimli çalışması amaçlanmaktadır.

Ayrıca, kurumların, faaliyet alanında tecrübeye ve bilgi birikimine sahip olan kişilerden istifade edebilmeleri için belirli nitelikleri haiz ve kurumun meslek personeli

sayısının yüzde onunu geçmemek üzere yerli ve yabancı uzman personeli hizmet veya vekâlet akdi hükümlerine göre çalıştırabilmesine de imkan sağlanmaktadır.

Diğer taraftan, kurumların uzmanlık gerektiren işler yapması nedeniyle kurum personelinin başka kamu kurum ve kuruluşlarında geçici olarak görevlendirilemeyeceği hükme bağlanmaktadır.

Madde 17- Bu madde ile, meslek personelinin kimlerden oluştuğu, nasıl seçileceği ve uzmanlık ile bankalar yeminli murakıplığı unvanlarının nasıl iktisap edileceğine dair hususlar düzenlenmektedir. Burada da kurumlarda meslek personeli açısından bir tek düzen getirilmekte ve farklı uygulamalardan kaynaklanan sorunların çözülmesi amaçlanmaktadır.

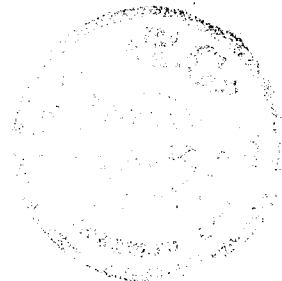
Madde 18- Kurul başkan ve üyeleri ile kurum personelinin ücret, malî ve sosyal haklarında düzenleme yapılarak düzenleyici ve denetleyici kurumlar arasındaki farklılıkların giderilmesi ve bu konuda yeknesaklığın sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 19- Emeklilik ve hizmet sürelerinin düzenlendiği bu madde ile, kurum başkan ve üyeleri ile kurum personelinin Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tâbi olduğu belirtilmektedir. Böylece, bütün kurumlarda çalışan personel bakımından emeklilik konusunda da bir standart sağlanması amaçlanmaktadır.

Ayrıca kamu görevlisi iken kurul üyeliğine atananlardan kurul üyeliği sona erenlerin geldikleri göreve dönmelerinde, atama işlemlerinde vuku bulabilecek gecikme halinde mağduriyetlerini önlemek üzere üç ayı geçmemek üzere kurumdaki özlük haklarının devam etmesi öngörülmektedir. Aynı hüküm, özel sektörde çalışmakta iken üye olarak atananlar hakkında da uygulanabilecektir.

Madde 20- Bu madde hükmü ile, kurumun her türlü faaliyetinde gözönünde bulundurması gereken ilke, strateji ve politikalar belirlenmiştir. Kurumun sektöre ilişkin düzenlemeleri yapmadan önce sektör stratejisi ve politikaları açısından ilişkili bakanlığın; kalkınma planı ve yıllık programlarla ilişkinin kurulması açısından Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığının görüşünün alınması öngörülmektedir. Bu görüşlerin “uygun görüş” olması gerekmediğinden kurumların haklı nedenlerle bu görüşlere uymaması mümkündür. Ayrıca, kamuoyunun bilgilenmesi, tarafların görüşlerinin alınması ve saydamlığın sağlanması açısından sektöre yönelik düzenleme taslaklarının en az yedi gün süre ile duyurulması hüküm altına alınmaktadır.

Madde 21- Düzenleyici ve denetleyici kurumlar sektörel düzenleyici kurumlar olduğu için verdikleri kararların hemen uygulanması gerekmektedir. Aksi halde oluşacak belirsizlik hem düzenledikleri sektöre hem de ülke ekonomisine zarar verebilecektir. Yürürlükteki kanunlara göre, kurumların sektöre ilişkin olarak verdikleri kararlara karşı gidilebilecek ilk derece mahkemeleri farklılık göstermektedir. Kurulların sektöre yönelik olarak vereceği kararların kısa sürede kesinleşmesini sağlayarak belirsizliği ortadan kaldırmak ve kurul kararlarına karşı gidilecek yargı yolunda yeknesaklığı temin etmek üzere kurulun düzenleyici ve denetleyici kararlarına karşı açılacak davaların ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülmesi hükmü getirilmektedir.

Madde 22- Bu madde ile, bir kurum tarafından diğer bir kurumun yetkisine müdahale edildiği iddiasının ileri sürülmesi halinde bu iddianın sonuçlandırılması için takip edilmesi gereken usul düzenlenmektedir.

Madde 23- Malî açıdan özerk bir yapıya sahip olan düzenleyici ve denetleyici kurumların, bütçenin hazırlanmasında Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunundaki usul ve esaslara tâbi olduğu belirtilmektedir. Ayrıca, kurumun gelirlerinde oluşacak fazlalıkların hazineye aktarılmasına ilişkin usul belirlenmekte ve gereken durumlarda kuruma genel bütçeden aktarma yapılabilmesine imkan sağlanmaktadır.

2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 40 ıncı maddesine göre kamu tüzel kişiliğini haiz olan İstanbul Menkul Kıymetler Borsasının gelirleri hakkında da bu maddenin ikinci fıkrası hükmünün uygulanması öngörülmek suretiyle, gelirleri ile giderleri arasındaki olumlu farkın aynı usul izlenerek hazineye aktarılması amaçlanmaktadır.

Madde 24- Kurumlardaki denetim iç ve dış denetim olarak ikiye ayrılmaktadır. İç denetimin başkan tarafından; dış denetimin de Sayıştay tarafından yapılması öngörülmektedir. Kurumun faaliyetleri performans denetimine tâbi tutularak kurumun daha ekonomik, verimli ve etkili bir şekilde çalışması sağlanacaktır. Kurumlar bütçelerini hazırlarken yapacakları faaliyetlerini gözönünde bulunduracaklardır. Böylece kurumların bütçelerine göre faaliyet yapmaları ve bunun performans denetimi ile ölçülmesi temin edilmiş olacaktır. Kurumların performanslarına göre hazırlayacakları faaliyet raporlarının, malî tabloları ve bütçe kesin hesabı ile birlikte Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulması sağlanarak Meclis denetimi de gerçekleştirilmiş olacaktır.

Kurumun yıllık faaliyet raporu, Sayıştayın malî denetim raporu ile yayımlanması ülke ekonomisi ve kamu düzeni açısından sakıncalı olacak denetleyici kararlar dışındaki kurul kararları ve ikincil düzenlemeler, işlemler, araştırma ve soruşturmalar her yılın Mayıs ayı sonunda kurumun internet sayfasında ve resmî bültenleriyle yayınlanarak kamuoyunun bilgisine sunulacak; böylece kamuoyu denetimine de imkan sağlanmış olacaktır.

Madde 25- Geçici ve belli ihtisas gerektiren işler için kurumda personel istihdam etmek yerine hizmet satın alınması esası getirilmektedir. Bu şekilde kurumun gereksiz personel istihdamının önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 26- Bu Kanunla düzenlenen kurumların kuruluş kanunlarında yürürlükten kaldırılacak hükümler sayılmakta; böylece, bu Kanunla yapılan düzenlemelerin Kanunun yürürlüğe girmesiyle ve ilgili kanunlarda yapılacak değişiklikler beklenmeden derhal uygulanabilir hale gelmesi amaçlanmaktadır.

Geçici Madde 1- Mevcut kurul üyelerinin görev süreleri bitinceye kadar bu görevlerine devam edebilecekleri öngörülmektedir. Ayrıca, kurul üye sayısı bu Kanunda öngörülen sayıdan fazla olan kurullarda üye sayısı bu Kanunda öngörülen sayının altına düşüncüye kadar atama yapılamayacağı, üye sayısı bu Kanundaki sayıdan az olanlarda ise üye sayısının yediye tamamlanacağı hükme bağlanmaktadır.

Geçici Madde 2- Bu Kanun kapsamındaki kurumlarda çalışan personelden durumları bu Kanunda belirtilen şartlara uymayanların diğer kamu kurum ve kuruluşlarına nakline ilişkin usul ve esaslar düzenlenmektedir.

16 ncı maddenin üçüncü fıkrasındaki oranı aşan personelin naklinde bunların öncelikle daha önce görev yaptıkları kamu kurum ve kuruluşlarına nakledilmesi esas olacaktır.

Madde ile, ayrıca, gerek diğer kamu kurum ve kuruluşlarına nakledilenlerin, gerekse daha önce kurumda kadro karşılığı sözleşmeli statüde çalışmakta iken bu Kanun uyarınca bu statülerine son verilenlerin ücretleri ve diğer malî haklarında ani bir düşüş olmasını engelleyecek düzenlemeler yapılmakta; aylık ve her türlü ödemeler arasındaki farkın, fark kapanıncaya kadar tazminat olarak ödenmesi hükme bağlanmaktadır. Diğer taraftan, 18 inci madde uyarınca ücretleri ile diğer malî ve sosyal hakları bakımından Başbakanlık Müsteşarı ve müsteşar yardımcılarında endekslenen Kurul başkanı ve üyelerinin malî haklarında meydana gelen fark ile bu düzenlemeye bağlı olarak 16 ncı maddeye göre kadro karşılığı sözleşmeli olarak çalışanların ücret ve malî haklarında oluşacak farkın da eşitleninceye kadar, yukarıda belirtilen amaçlarla, bu fıkra hükümlerine göre tazminat olarak ödenmesine imkan sağlanmaktadır.

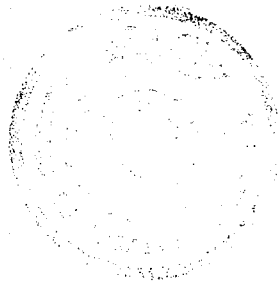
Geçici Madde 3- Bu Kanuna tâbi olan kurumların kuruluş kanunlarında bu kanuna uygun değişikliklerin üç ay içinde Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulması hükme bağlanmaktadır.

Bu Kanun uyarınca çıkarılması gerekli yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar, kurumların teşkilat, çalışma usul ve esasları ile personeline ilişkin yönetmeliklerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına imkan tanınmaktadır.

Geçici Madde 4- Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce ilk derece mahkemesi olarak idare mahkemelerinde açılmış bulunan ve bu Kanunla Danıştayın görevleri kapsamına alınan dava ve işlere ilişkin dosyaların, ayrıca bir karar verilmesine gerek olmaksızın Danıştaya devri öngörülmektedir.

Madde 27- Yürürlük maddesidir.

Madde 28- Yürütme maddesidir.

DÜZENLEYİCİ VE DENETLEYİCİ KURUMLAR HAKKINDA KANUN TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç

Madde 1- Bu Kanunun amacı, düzenleyici ve denetleyici kurumların oluşumu, teşkilâtı, yetki ve görevleri, denetlenmeleri ve kurul üyeleri ile çalışanlarının statüsüne ilişkin ortak usul ve esasları belirlemektir.

Kapsam

Madde 2- Bu Kanun aşağıda belirtilen kurumları kapsar:

- a) Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu,
- b) Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu,
- c) Kamu İhale Kurumu,
- d) Radyo ve Televizyon Üst Kurulu,
- e) Rekabet Kurumu,
- f) Sermaye Piyasası Kurulu,
- h) Telekomünikasyon Kurumu,
- i) Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu.

Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu hakkında da 23 üncü madde dışında bu Kanun hükümleri uygulanır.

Tanımlar

Madde 3- Bu Kanunun uygulanmasında;

- a) Kurum; kanunla kurulan, kuruluş kanunları ile belirlenen çerçevede ekonomik ve sosyal alanlarda düzenleme, denetleme, arabuluculuk ve yönlendirme faaliyetinde bulunan, idarî ve malî özerkliği haiz, kamu tüzel kişiliğine sahip düzenleyici ve denetleyici kurumu,
- b) Kurul; düzenleyici ve denetleyici kurumun karar organını,
- c) İlişkili bakanlık; düzenleyici ve denetleyici kurumların Bakanlar Kurulu ile ilişkilerine aracılık etmek ve bu Kanun çerçevesinde belirlenen yetkileri kullanmak üzere kurumun kuruluş kanununda öngörülen bakanlığı,
- d) İkincil düzenleme; kanunla verilen yetkileri kullanmak ve görevleri yerine getirmek üzere kurum tarafından çıkarılan yönetmelik ve diğer düzenleyici işlemleri,
- e) Düzenleyici karar; kurumlarca çıkarılan ikincil düzenlemelere ilişkin kararları,
- f) Denetleyici karar; menfi tespit, muafiyet, izin, lisans, yapısal ve geçici tedbir, nihai karar, kurum tarafından yapılan denetim sonuçlarına ilişkin kararlar, para ve süreli para cezasına dair kararlar ve benzeri kararları,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kurum ve Kurul

Kurumun teşkilâtı

Madde 4- Kurumun teşkilâtı;

- a) Kurul,
- b) Başkanlıktan,

oluşur.

Kurulun oluşumu

Madde 5- Kurul yedi üyeden oluşur.

Kurul üyesi olabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) fıkrasının (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı bentlerinde belirtilen şartları taşımak ve dört yıllık yüksek öğrenim mezunu olmak gerekir. Ayrıca, kuruluş kanunlarında belirtilen öğrenim dalları ve özel nitelikler saklı kalmak üzere, kurumun faaliyet alanıyla ilgili konularda olmak kaydıyla kamu ve/veya özel sektörde yüksek öğrenim sonrası en az on yıl çalışmak suretiyle tecrübe sahibi olmak şartı aranır. Bu şartları taşıyanlar arasından Bakanlar Kurulunca atama yapılır. Kurul üyelerinden lisans düzeyinde en az bir kişinin hukuk, bir kişinin iktisat mezunu olması ve bir kişinin de kurumun meslek personeli veya anahizmet birimi amiri yahut başkan yardımcısı olarak çalışmış olması zorunludur.

Bakanlar Kurulu, üyelerden birini başkan, birini de ikinci başkan olarak görevlendirir.

Kurul üyeliklerine atananların meslekî tecrübeleri atamaya ilişkin Bakanlar Kurulu kararının gerekçesinde belirtilir ve atama kararı bu gerekçe ile birlikte Resmî Gazetede yayımlanır.

Görev süreleri

Madde 6- Kurul başkanı ve üyelerinin görev süreleri altı yıldır. Süresi biten başkan ve üyeler yeniden atanamazlar. Kurul başkanı hariç olmak üzere, ilk atanan üyelerin üçte biri iki yılda bir yenilenir. İkinci yılın sonunda kur'a sonucu üyelikleri sona eren üyeler bir defalığına tekrar atanabilir. Başkanlığın veya üyeliğin görev süresi dolmadan herhangi bir sebeple boşalması halinde, boşalan yere bir ay içinde 5 inci maddedeki esaslara göre atama yapılır. Bu şekilde atanan kişiler, yerine atandıklarının süresini tamamlar ve bu şekilde atananlardan iki yıl veya daha az süreyle görev yapanlar bir defalığına tekrar atanabilir.

Kurul başkan ve üyelerinin süreleri dolmadan herhangi bir nedenle görevlerine son verilemez. Ancak, ciddi hastalık veya sakatlık nedeniyle iş göremeyecekleri, atanmaları için gerekli şartları kaybettikleri veya durumlarının 7 nci maddeye aykırı olduğu anlaşılan kurul başkan ve üyelerinin görevleri Bakanlar Kurulu kararı ile sona erdirilir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) fıkrasının (5) numaralı bendinde öngörülen suçlarla ilgili olarak haklarında ceza davası açılan kurul başkan ve üyeleri, davanın açıldığı mahkeme tarafından tedbiren görevden uzaklaştırılabilir.

Yasaklar

Madde 7- Kurul başkan ve üyeleri, bilimsel amaçlı ders ve konferans gibi etkinlikler hariç olmak üzere, kurumdaki resmî görevlerinin yürütülmesi dışında kalan resmî veya özel hiçbir görev alamaz, ticaretle uğraşamaz, kurumun düzenlemek ve denetlemekle yetkili olduğu sektör veya alanla ilgili sermaye piyasası araçlarına sahip olamazlar.

Kurul başkan ve üyeleri ile eş ve velâyeti altındaki çocukları, göreve başlamadan önce maliki oldukları menkul kıymetlerden, Hazine tarafından çıkarılan borçlanmaya ilişkin olanlar hariç, kurulun düzenlemek ve denetlemekle sorumlu olduğu sektör veya alanla ilgili her türlü sermaye piyasası araçlarını eş, evlâtlık, üçüncü dereceye kadar kan ve ikinci dereceye kadar kayın hısımları dışındakilere otuz gün içinde satmak suretiyle elden çıkarmak zorundadır.

Birinci ve ikinci fıkra hükümleri kurum personeli hakkında da uygulanır. Danışmanlık ve avukatlık gibi hizmetleri yürütmek üzere kurumla sözleşme yapanlar sözleşme süresince kurumun faaliyet alanında başka iş yapamazlar.

Kurul üyeleri, görevlerinden ayrılmasını izleyen iki yıl içinde kurumun denetlemekle ve düzenlemekle görevli olduğu sektör ve alandaki özel kuruluşlarda görev alamazlar. Bu fıkra hükmüne uymayanlara 2531 sayılı Kamu Görevlerinden Ayrılanların Yapamayacakları İşler Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinde belirtilen cezalar verilir.

Kurul üyeleri ve diğer personel, kurumla ilgili gizlilik taşıyan bilgileri ve ticarî sırları, görevlerinden ayrılmış olsalar bile kanunen yetkili kılınan mercilerden başkasına açıklayamazlar, kendilerinin veya başkalarının menfaatine kullanamazlar.

Kurul üyeleri atandıkları ve görevlerinin sona erdiği tarihten itibaren bir ay içinde mal beyanında bulunurlar. 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu hükümleri saklıdır.

Yemin

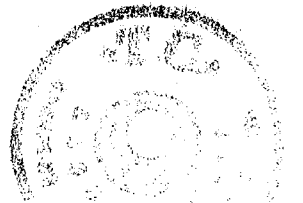
Madde 8- Kurul başkan ve üyeleri, Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu huzurunda, görevlerinin devamı süresince kurulun işlerini tam bir dikkat, dürüstlük ve tarafsızlık ile yürüteceklerine, kanun hükümlerine aykırı hareket etmeyeceklerine ve ettirmeyeceklerine dair yemin ederler.

Yemin için yapılan başvuru Yargıtay tarafından acele işlerden sayılır. Kurul başkan ve üyeleri yemin etmedikçe göreve başlayamazlar.

Kurulun çalışma esasları

Madde 9- Kurul görevini yaparken bağımsızdır. Hiçbir organ, makam, merci ve kişi kurulun kararını etkilemek amacıyla emir ve talimat veremez.

Kurul en az haftada bir defa olmak üzere, gerekli hallerde toplanır. Toplantıyı kurul başkanı, yokluğunda ikinci başkan yönetir. Her bir toplantının gündemi toplantıdan en az bir gün önce başkan, yokluğunda ikinci başkan tarafından hazırlanarak kurul üyelerine bildirilir. Gündem maddelerine geçmeden önce başkan tarafından kurumun faaliyetleri hakkında kurula bilgi verilir. Gündeme yeni madde eklenebilmesi için toplantı başlamadan önce bir üyenin öneride bulunması ve önerilen maddenin gündeme eklenmesinin kurulca kabul edilmesi gerekir.

Kurul en az beş üyenin hazır bulunması ile toplanır ve en az dört üyenin aynı yöndeki oyuyla karar alır. Ancak, toplantıda karar için gerekli nisabın sağlanamadığı durumlarda bir sonraki toplantıda oylarda eşitlik olması halinde başkanın bulunduğu tarafın oyu üstün sayılarak karar alınır. Kurul kararı tutanakla tespit edilir ve karar tutanağı toplantı esnasında veya en geç toplantıyı izleyen işgünü, toplantıya katılan tüm üyeler tarafından imzalanır.

Özel kanunlardaki süreler saklı kalmak üzere, kurul kararı, alındığı toplantı tarihinden itibaren en geç otuz gün içinde gerekçeleri, varsa karşı oy gerekçeleri ve imzaları ile birlikte tekemmül ettirilmek zorundadır. Kurulun düzenleme mahiyetinde olmayan kararları, gerekçeleri, varsa karşı oy gerekçeleri ve imzaları ile birlikte tekemmül ettirildikleri tarihte yürürlüğe girer.

Geçerli mazereti olmaksızın bir takvim yılında toplam üç toplantıya katılmayan veya bir toplantıya katıldığı ve karşı oy kullanmadığı halde kurul kararlarını süresi içinde imzalamayan veya karşı oy gerekçesini süresi içinde yazmayan kurul üyeleri, üyelikten çekilmiş sayılır. Bu durum kurul kararı ile tespit edilir.

Kurul üyeleri kendisi, eşi, evlâtlıkları ve üçüncü derece dahil kan ve ikinci derece dahil kayın hısımlarıyla ilgili konularda müzakere ve oylamaya katılamazlar.

Kurulun düzenleme ve denetleme mahiyetindeki kararları, tekemmül etmesinden itibaren en geç üç iş günü içinde ilişkili bakanlığa gönderilir. İlişkili bakanlık kurul kararlarına karşı süresi içinde iptal davası açabilir.

Kurul ikincil düzenlemeleri hazırlarken, katılımı ve saydamlığı sağlamak üzere, ilgili tarafların görüşlerine başvurur.

Kurul tarafından alınan düzenleyici nitelikteki kararlar yayımlanmak üzere Başbakanlığa gönderilir ve en geç yedi gün içinde Resmî Gazetede yayımlanır. Kuruluş kanunlarında öngörülen hükümler saklı kalmak üzere, denetleyici nitelikteki kararlar uygun vasıtalarla kamuoyuna duyurulur. Kurul, yayımlanması ülke ekonomisi ve kamu düzeni açısından sakıncalı olan denetleyici nitelikteki kararların yayımlanmamasına karar verebilir.

Yaptırım öngören kararlar dahil tüm kurul kararları, tekemmül etmeleri ve ilgililere 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümleri uyarınca tebliğ edilmeleri veya usulüne uygun olarak duyurulmaları ile birlikte uygulanabilir ve para cezaları tahsil edilebilir hale gelir.

Haklarında dava açılıp yürütölmelerinin durdurulmasına veya ihtiyatî tedbir kararı verilmesine rağmen, nihaî aşamada iptal istemleri reddedilen para cezalarına, işlemin ilgiliye tebliği tarihinden itibaren kanunî faiz uygulanır. Para cezaları 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil olunur.

Kurulun görev ve yetkileri

Madde 10- Kurulun görev ve yetkileri şunlardır:

a) Düzenlemek ve denetlemekle görevli olduğu sektör veya alanla ilgili ikincil düzenlemeleri yapmak ve kararlar almak, sektörde faaliyette bulunanlar arasında ortaya çıkan uyuşmazlıkları çözümlmek üzere arabuluculuk ve uzlaştırıcılık yapmak veya bu konularda hakemleri belirlemek,

b) Kurumun ana stratejisini, performans ölçütlerini, amaç ve hedeflerini, hizmet kalite standartlarını belirlemek, insan kaynakları ve çalışma politikalarını oluşturmak, kurumun hizmet birimleri ve bunların görevleri hakkında öneride bulunmak,

c) Kurumun ana stratejisi ile amaç ve hedeflerine uygun olarak hazırlanan bütçesini görüşmek ve karara bağlamak,

d) Kurumun performansını ve malî durumunu gösteren raporları onaylamak,

e) Başkanın önerisi üzerine, başkan yardımcıları ve daire başkanlarını atamak,

f) Taşınmaz mal alımı, satımı, kiralanması konularındaki önerileri görüşüp karara bağlamak,

g) Kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Başkanlık

Başkanlık

Madde 11- Başkanlık, kurul kararlarını uygulamakla ve diğer konularda kurula yardımcı olmakla görevlidir. Başkanlık, başkan, başkan yardımcıları ve hizmet birimlerinden oluşur.

Başkan

Madde 12- Kurul başkanı, kurumun da başkanı olup, genel yönetim ve temsilinden sorumludur. Bu sorumluluk, kurum çalışmalarının yürütülmesi, denetlenmesi, değerlendirilmesi ve gerektiğinde kamuya duyurulması görev ve yetkilerini kapsar.

Başkana, yokluğunda ikinci başkan vekâlet eder.

Başkanın görev ve yetkileri

Madde 13- Başkanın görev ve yetkileri şunlardır:

a) Kurul toplantılarının gündemini, gün ve saatini belirlemek, toplantıları idare etmek, gündeme alınmayan başvurular hakkında gerekli işlemleri yapmak ve bunlara ilişkin olarak kurula bilgi vermek,

b) Kurul kararlarının yayımlanmasını veya tebliğini sağlamak, bu kararların gereğinin yerine getirilmesini temin etmek ve uygulanmasını izlemek,

c) Hizmet birimlerinden gelen önerilere son şeklini vererek kurula sunmak,

d) Kurulun belirlediği stratejilere, amaç ve hedeflere uygun olarak, kurumun yıllık bütçesi ile malî tablolarını hazırlamak,

e) Kurul ile hizmet birimlerinin uyumlu, verimli, disiplinli ve düzenli bir biçimde çalışmasının en üst düzeyde organizasyonu ve koordinasyonunu sağlamak, kurum hizmet birimleri arasında çıkabilecek görev ve yetki sorunlarını çözmek,

f) Yıllık faaliyet raporlarını hazırlamak, amaç ve hedeflere, performans ölçütlerine göre faaliyetlerin değerlendirmesini yaptırmak ve bunları kurula sunmak,

g) Kurumun faaliyet gösterdiği alanda strateji, politikalar ve ilgili mevzuat ile kurum ve çalışanların performans ölçütleri hakkında çalışma ve değerlendirme yapmak,

h) Kurumun diğer kuruluşlarla ilişkilerini yürütmek ve kurumu temsil etmek,

i) Kurul tarafından atanması öngörülenler dışındaki kurum personelinin atamak,

j) Kurum başkanı adına imzaya yetkili personelin görev ve yetki alanını belirlemek,

k) İdarî konulardaki diğer görevleri yerine getirmek.

Başkan, kurula ilişkin olmayan görev ve yetkilerinden bir bölümünü, sınırlarını açıkça belirlemek ve yazılı olmak kaydıyla, alt kademelere devredebilir.

Başkan yardımcıları

Madde 14- Başkana, başkanlığa ilişkin görevlerinde yardımcı olmak üzere iki başkan yardımcısı atanır.

Hizmet birimleri

Madde 15- Kurumun hizmet birimleri, daire başkanlıkları şeklinde teşkilâtlanmış anahizmet, danışma ve yardımcı hizmet birimlerinden oluşur. Ancak, daire başkanlıklarının sayısı onu geçemez.

Hizmet birimleri, kurumların kuruluş kanunlarında belirtilen faaliyet alanı, görev ve fonksiyonlarına uygun olarak kurumun teklifi ve Bakanlar Kurulu kararıyla yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.

Kurumlarda anahizmet birimi olarak Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı kurulur. Hukuk, basın ve halkla ilişkiler, yönetim ve finans gibi alanlarda ihtiyaca göre sayıları beşi geçmemek üzere başkanlık müşaviri görevlendirilebilir.

Kurumda insan kaynakları ve eğitim, idarî ve malî işler, bilgi-işlem faaliyetleri ve benzeri faaliyetleri yürütmek üzere Destek Hizmetleri Daire Başkanlığı kurulur. Bu daire başkanlığında biri kurulun özel büro hizmetlerinde kullanılmak üzere en çok dört adet müdürlük kurulabilir.

Kurumda yukarıda belirtilenlerin ve Bankalar Yeminli Murakıpları Kurulu Başkanlığı dışında her ne ad altında olursa olsun başka bir hiyerarşik kademe ve unvan ihdas edilemez.

Kurumlar yurtdışı teşkilatı ile Radyo ve Televizyon Üst Kurulu hariç olmak üzere taşra teşkilatı kuramaz. Ancak, kurumun düzenlemekle görevli olduğu alanın yoğun olduğu illerde olmak ve sayısı üçü geçmemek kaydıyla Bakanlar Kurulu kararıyla yurtiçi temsilcilik açılabilir.

Kurum personelinin statüsü

Madde 16- Kurumun başkan yardımcıları, daire başkanları, başkanlık müşavirleri ve meslek personeli kadro karşılığı sözleşmeli statüde istihdam edilir. Kadro karşılığı sözleşmeli

alışan kurum personeli ücret, malî ve sosyal haklar dışında; kurumun kadrolu diğerk personeli ise her türlü hak ve yükümlülükleri yönünden 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tâbidir.

Kurum personeline ilişkin kadroların ihdas ve iptali ile kullanılmasına dair esas ve usuller, kuruluş kanununda yer alan cetvele göre kurul tarafından belirlenir.

Kurumun anahizmet birimlerinde uzmanlık gerektiren işlerde meslek personeli çalıştırılması esastır. Anahizmet, danışma ve yardımcı hizmet birimlerinde istihdam edilecek personelin nitelikleri başkanın teklifi üzerine kurulca belirlenir. Ancak, yönetici, müşavir ve meslek personeli unvanlarını haiz olmayan personelin oranı, kuruluş kanunu ekindeki cetvelde yer alan toplam kadro sayısının yüzde otuzunu geçemez.

Kurumda, meslek personeli sayısının yüzde onunu geçmeyecek şekilde, sektörde en az on yıl meslekî tecrübesi olanlar ile kurumun faaliyet alanına ilişkin konularda doktor unvan ve derecesini alanlar arasından yeteri kadar yerli ve yabancı uzman personel, hizmet veya vekâlet akdi hükümlerine göre çalıştırılabilir.

Kurumda alışan personel başka kamu kurum ve kuruluşlarında geçici olarak görevlendirilemez.

Kurul yeleri ve kurum personeli, Türk Ceza Kanunu açısından memur sayılır. 4483 sayılı Memurlar ve Diğerk Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun uyarınca soruşturma izinleri kurul başkan ve yeleri için ilişkili bakan, kurum personeli için ise kurum başkanı tarafından verilir.

Meslek personeli

Madde 17- Meslek personeli, uzman ve uzman yardımcıları ile bankalar yeminli murakıpları ve yardımcılardan oluşur.

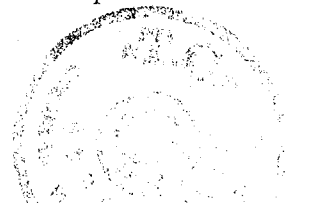
Kurumların kuruluş kanunlarında öngörülen usul ve esaslar dahilinde, uzman yardımcılığna ve bankalar yeminli murakp yardımcılığna atanacaklar merkezî yarışma sınavıyla belirlenenler arasından seçilir.

Uzman yardımcılığı ve bankalar yeminli murakp yardımcılığna atananlar, üç yıl çalışmak ve olumlu sicil almak kaydıyla Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az (C) düzeyinde yabancı dil puan alması, yeterlilik sınavında başarılı olması ve konuları ile ilgili hazırlayacakları uzmanlık tezinin oluşturulacak jüri tarafından kabul edilmesi halinde uzman veya bankalar yeminli murakb olarak atanır ve bunlara bir defaya mahsus olmak üzere bir derece yükseltilmesi uygulanır. Mazereti olmaksızın tez hazırlamayan veya sınava girmeyen veya sınavda iki defa başarısız olanlar durumlarına uygun kadrolara atanmak üzere Devlet Persnel Başkanlığına bildirilir.

Ücretler, malî ve diğerk sosyal haklar

Madde 18- Kurul başkanına Başbakanlık Müsteşarı, üyelere ise Başbakanlık müsteşar yardımcısı için belirlenen her türlü demeler dahil mali ve sosyal haklar tutarında aylık ücret ödenir.

Kurumun kadro karşılığı sözleşmeli personelinin ücretleri ile diğerk malî ve sosyal hakları birinci fıkrada belirlenen ücret tavanını geçmemek üzere kurul tarafından tespit edilir.

Emeklilik ve hizmet sürelerinin değerlendirilmesi

Madde 19- Kurul başkan ve üyeliklerine atananlar ile kurum personeli 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tâbidir. Emeklilik ve diğer bakımlardan kurul başkanı bakanlık müsteşarı, kurul üyeleri müsteşar yardımcısı; başkan yardımcısı ve Bankalar Yeminli Murakıpları Kurulu Başkanı genel müdür, daire başkanları genel müdür yardımcısı ile denk statüde kabul edilir. Kurul başkan ve üyeliklerinde geçirilen süreler makam, temsil ve hâkim ve savcılar ile bu meslekten sayılanlar için yüksek hâkimlik tazminatı ödenmesini gerektiren görevlerde geçmiş sayılır.

Emeklilik açısından kurum meslek personeline, kazanılmış hak aylık dereceleri itibarıyla karşılık gelen Başbakanlık uzman ve uzman yardımcısı için tespit edilen ek gösterge ve makam tazminatı uygulanır.

Kurul başkan ve üyeliklerine atananlardan atama yapılmadan önce kanunla kurulmuş diğer sosyal güvenlik kurumlarına bağlı olanların, istekleri halinde bu kurumlara bağlılıkları devam eder ve bunlar hakkında yukarıdaki hükümler uygulanmaz.

Kurul başkan ve üyeliklerine atananların kurulda görev yaptıkları sürece önceki görevleriyle olan ilişkileri kesilir. Ancak kamu görevlisi iken üyeliğe atananlar, memuriyete giriş şartlarını kaybetmemeleri kaydıyla, görev sürelerinin sona ermesi veya görevden ayrılma isteğinde bulunmaları ve otuz gün içinde eski kurumlarına başvurmaları durumunda atamaya yetkili makam tarafından bir ay içinde mükteseplerine uygun bir kadroya atanır. Atama gerçekleşinceye kadar bunların almakta oldukları her türlü ödemelerin kurum tarafından yapılmasına devam olunur. Bir kamu kurumunda çalışmayanlardan kurul başkan ve üyeliğine seçilip yukarıda belirtilen şekilde görevi sona erenlere, herhangi bir görev veya işe başlayıncaya kadar, almakta oldukları her türlü ödemeler, kurum tarafından verilmeye devam edilir. Bu fıkrada belirtilen nedenlerle üyeliği sona erenlere Kurum tarafından yapılacak ödeme üç ayı geçemez.

Bu hükümler, akademik unvanların kazanılması için gerekli şartlar saklı kalmak üzere, üniversitelerden gelen başkan ve üyelerle kurum personeli hakkında da uygulanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

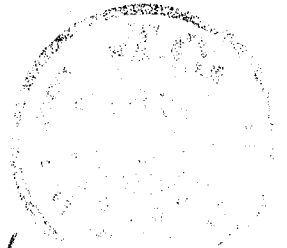
Çeşitli Hükümler

Düzenleme hazırlıkları

Madde 20- Kurum her türlü faaliyetinde, kuruluş kanununda verilen yetkiler saklı kalmak kaydıyla, kalkınma planı, yıllık program ve hükûmet programında yer alan ilke, strateji ve politikaları öncelikle gözetir.

Kurum, faaliyette bulunduğu sektöre yönelik ikincil düzenlemeleri hazırlarken, sektör stratejisi ve politikaları ile ilişkisinin kurulması bakımından ilişkili bakanlığın; kalkınma planı ve yıllık programla ilişkisinin kurulması açısından Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığının görüşünü alır. En geç onbeş gün içinde cevap verilmezse görüş verilmiş sayılır.

Kurumun hazırlayacağı ikincil düzenleme taslakları kamuoyunun bilgisine sunulmak üzere en az yedi gün süreyle uygun vasıtalarla duyurulur.

Kurul kararlarına karşı yargı yolu

Madde 21- Kurul kararları kesindir. Kurulun düzenleyici ve denetleyici nitelikteki kararlarına karşı açılacak davalar ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülür. Danıştay, kurul kararlarına karşı yapılan başvuruları acele işlerden sayar.

Kurumlar arasındaki yetki uyuşmazlığı

Madde 22- Diğer bir kurumca yetki alanına müdahale edildiği iddiası ile kurum tarafından Başbakanlığa yapılan başvuru üzerine, Danıştaydan alınacak istişarî görüş Başbakanlık tarafından ilgili taraflara bildirilir.

Kurum bütçesi

Madde 23- Kurumun gelirlerinin, giderlerini karşılaması esastır. Kurum bütçesi 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu hükümlerinde belirlenen usul ve esaslara göre hazırlanır ve kabul edilir.

Kurum gelirleri bir bankada açılacak hesapta toplanır. Kurumun gelirleri ile giderleri arasındaki olumlu fark, kurum bütçesinde öngörülen harcamalar dikkate alınarak, her üç ayda bir en geç izleyen ayın onbeşine kadar hazineye aktarılır. Ancak, gereken durumlarda genel bütçeden kuruma aktarma yapılabilir. Bu fıkra hükmü İstanbul Menkul Kıymetler Borsasının gelirleri hakkında da uygulanır.

Denetim

Madde 24- Kurumlarda hukuka uygunluk denetimi, malî denetim ve performans denetimi yapılır. Kurumların iç denetimi başkan; dış denetimi ise Sayıştay tarafından yapılır.

Kurum, faaliyetlerine ilişkin olarak her yılın Mart ayı sonuna kadar bir önceki yıla ait kararları, yaptığı ikincil düzenlemeler ile bunların ekonomik ve sosyal etkilerini analiz eden bir faaliyet raporu hazırlar. Faaliyet raporu, ayrıca, kurumun performans hedefleri ile uygulama sonuçlarının karşılaştırılmasını ve değerlendirilmesini de içerir.

Kurumun yıllık faaliyet raporu, malî tabloları ve bütçe kesin hesabı Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur.

Yıllık faaliyet raporu, Sayıştayın malî denetim raporu ile 9 uncu maddenin dokuzuncu fıkrasının son cümlesinde belirtilenler dışındaki kurul kararları ve ikincil düzenlemeler, işlemler, araştırma ve soruşturmalar her yılın Mayıs ayı sonunda kurumun internet sayfasında ve resmî bültenleriyle kamuoyunun bilgisine sunulur.

Kurumların denetimi konusunda 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu hükümleri saklıdır.

Hizmet satınalma

Madde 25- Geçici veya belli bir ihtisas gerektiren nitelikteki işler için hizmet satın alınması esastır.

Kaldırılan hükümler

Madde 26- Aşağıdaki hükümler yürürlükten kaldırılmıştır:

a) 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun; 17 nci maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları, 18 inci, 19 uncu, 20 nci, 21 inci, 23 üncü, 25 inci, 26 ncı, 27 nci ve 29

uncu maddeleri, 22 nci maddesinin (p) bendi, 28 inci maddesinin (a) fıkrası, (c) fıkrasında yer alan "14/7/1965 tarih ve 657 sayılı," ve "21/2/1967 tarih ve 832 sayılı" ibareleri;

b) 2813 sayılı Telsiz Kanununun; 5 inci maddesinin beşinci, altıncı, yedinci, sekizinci, dokuzuncu, onuncu, onbirinci, ondördüncü fıkraları, onbeşinci fıkrasının (ı) bendi ile 13 üncü fıkrasındaki "ile 21/2/1967 tarihli ve 832 sayılı Sayıştay Kanunu" ibaresi ve 8 inci maddesi;

c) 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanunun; 6 ncı, 7 nci, 9 uncu, 10 uncu, 11 inci, 15 inci ve 39 uncu maddeleri, 12 nci maddesinin üçüncü, dördüncü ve altıncı fıkraları;

d) 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun; 21 inci, 22 nci, 23 üncü, 24 üncü, 25 inci ve 26 ncı maddeleri, 27 nci maddesinin (e), (ı), (j), (k) bentleri, 28 inci, 29 uncu, 30 uncu, 31 inci, 32 nci, 33 üncü, 34 üncü, 36 ncı, 37 nci ve 38 inci maddeleri, 43 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi, 44 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesindeki "Kurul üyesi ve" ibaresi, 51 inci maddesi, 53 üncü maddesinin birinci fıkrası, 55 inci maddesi ve 60 ncı maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi ile ikinci fıkrası;

e) 4389 sayılı Bankalar Kanununun; 3 ncü maddesinin (1) numaralı fıkrasının son cümlesi ile (2), (3), (4), (5), (6), (7) ve (8) numaralı fıkraları, 4 üncü maddesi, 6 ncı maddesinin (1), (2), (5) ve (6) numaralı fıkraları, (3) numaralı fıkrasının birinci, ikinci ve son cümlesi ile üçüncü cümlesindeki "Bütçe, bütçe yılından önce gelen otuz gün içinde hazırlanır ve" ibaresi, (4) numaralı fıkrasındaki "14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu," ve "21/2/1967 tarihli ve 832 sayılı Sayıştay Kanunu," ibareleri;

f) 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun; 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının son cümlesi ile beşinci ve son fıkraları, 5 inci maddesinin birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü, beşinci, sekizinci, dokuzuncu ve onuncu fıkraları, altıncı fıkrasının (k) ve (l) bentleri, yedinci fıkrasının (n), (p) ve (u) bentleri, 6 ncı ve 7 nci maddeleri, 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (a), (c) ve (d) bentleri, 9 uncu maddesi, 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası, 12 nci maddesi;

g) 4733 sayılı Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri Genel Müdürlüğünün Yeniden Yapılandırılması ile Tütün ve Tütün Mamullerinin Üretimine, İç ve Dış Alım ve Satımına, 4046 Sayılı Kanunda ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun; 2 nci maddesinin birinci fıkrasının üçüncü cümlesi ile ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkraları, 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (g) bendi ile son fıkrası, 4 üncü maddesi, 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi ile son fıkrası, 9 uncu maddesinin (A) fıkrası ve geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrası;

h) 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun; 53 üncü maddesinin (a) fıkrasının son paragrafı, (c), (d), (e), (f), (g) ve (k) fıkraları, (h) fıkrasının birinci, ikinci, üçüncü, beşinci ve son paragrafları, (i) fıkrasının birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci paragrafları.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Geçici ve Son Hükümler

Geçici Madde 1- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte mevcut üyelerin üyelikleri, kuruluş kanunlarında öngörülen görev sürelerinin sonuna kadar devam eder. Ancak kuruluş kanunlarındaki ad çekme hükümleri saklıdır. Yediden fazla kurul üyesi bulunan kurumlarda, üye sayısı yedinin altına düşünceye kadar yerlerine yeni atama yapılmaz. Bu kurumlarda

toplantı yeter sayısı salt çoğunluğun bir fazlası, karar yeter sayısı ise mevcut üye sayısının salt çoğunluğu olarak uygulanır.

Kurul üye sayısı yedinin altında olan kurumlarda üye sayısı 5 inci madde hükümlerine göre yediye tamamlanır.

Geçici Madde 2- Başka kamu kurum ve kuruluşlarında geçici olarak görevlendirilen personelin görevlendirmeleri başka bir işleme gerek kalmaksızın sona ermiş sayılır ve bu personel bir ay içinde kurumuna geri döner. Kurumlarda çalışan meslek personeli dışındaki personelden durumları bu Kanunda yer alan hükümlere uymayanlar, 16 ncı maddenin ikinci fıkrasında öngörülen kadro cetvellerinin yeniden belirlenerek yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde, başka kamu kurum ve kuruluşlarına nakledilmek üzere Devlet Personel Başkanlığına bildirilir. Devlet Personel Başkanlığı, bunlardan daha önce herhangi bir kamu kurum veya kuruluşunda çalışanları öncelikli olarak bu kurum veya kuruluşlara olmak üzere kadro şartı aranmaksızın nakleder.

Birinci fıkraya göre diğer kamu kurum ve kuruluşlarına nakledilmek üzere Devlet Personel Başkanlığına bildirilen personelin, eski kurumları ile ilişkilerinin kesilip yeni kurumlarında göreve başlayacakları tarihe kadar geçecek nakil sürecinde eski kadro veya pozisyonlarına ilişkin aylık ücret, varsa ikramiye, ücrete bağlı diğer malî haklar, sosyal hak ve yardımlar (harcırah, sağlık giderleri, cenaze giderleri ve ölüm yardımı) kurum tarafından ödenir ve bunlardan T.C. Emekli Sandığına tâbi olanların bu süre içinde Sandıkla olan ilgileri devam eder. Bu personelden nakil sürecinde emekli olanlara T.C. Emekli Sandığına ödenen emekli ikramiyeleri, makam, görev ve temsil tazminatları ile ölüm yardımı, ödenmesini takiben iki ay içerisinde faturası karşılığında kurum tarafından T.C. Emekli Sandığına ödenir.

Bu madde hükümlerine göre kamu kurum ve kuruluşlarına nakledilen personele, atamayı yapacak kurum ve kuruluş tarafından atandıkları tarihteki eski kadro ve pozisyonlarına ilişkin olarak almakta oldukları aylık, ek gösterge, ikramiye, her türlü zam ve tazminatları (ek tazminat ve bankacılık tazminatı dahil), makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı, sözleşme ücreti, ücret (fazla mesai ücreti hariç), ek ücret, ek ödeme, teşvik ödemesi, döner sermaye payı ve benzeri adlarla yapılan ödemelerin toplam net tutarı; nakledildiği kurum ve kuruluşdaki kadro veya pozisyonlara ilişkin olarak yapılan her türlü ödemelerin (fazla mesai ücreti, fiilen yapılan ders karşılığı ödenen ek ders ücreti hariç) toplam net tutarından fazla olması halinde, aradaki fark tutarı herhangi bir kesintiye tâbi tutulmaksızın ve fark kapanıncaya kadar ayrıca tazminat olarak ödenir. İsteğe bağlı olarak, atandıkları kurumdaki kadro unvanı veya pozisyonlarında herhangi bir değişiklik olanlarla başka kurumlara geçene fark tazminatı ödenmesine son verilir. Kurul başkan ve üyeleri ile 16 ncı maddenin birinci fıkrası kapsamında yer alan personelin ücretleri ve her türlü malî haklarında bu Kanunda yapılan düzenlemeler sebebiyle meydana gelen farklar hakkında da bu fıkra hükmü uygulanır.

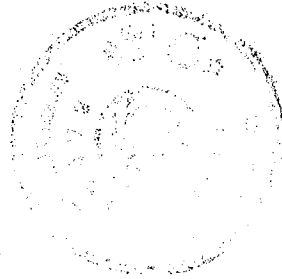
16 ncı maddenin dördüncü fıkrasında belirtilen şartları taşımayan kadrosuz sözleşmeli personelin sözleşmeleri yenilenmez.

Geçici Madde 3- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce özel kanunlar ile kurulmuş bulunan kurumların kuruluş ve görevlerine ilişkin kanunlarında bu Kanuna uygun değişiklik ve düzenlemeler üç ay içinde Türkiye Büyük Millet Meclisine sevk edilir.

Bu Kanun uyarınca çıkarılması gerekli yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar, kurumların teşkilat, çalışma usul ve esasları ile personeline ilişkin yönetmeliklerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

Geçici Madde 4- Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce ilk derece mahkemesi olarak idare mahkemelerinde açılmış bulunan ve bu Kanunla Danıştayın görevleri kapsamına alınan dava ve işlere ilişkin dosyalar, ayrıca bir karar verilmesine gerek olmaksızın Danıştaya devredilir.

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR ve KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 711

Yürürlük

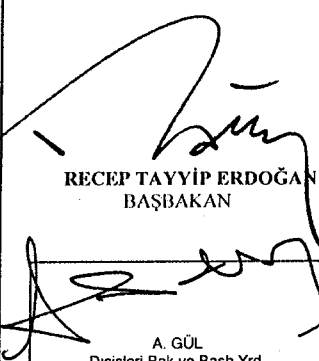
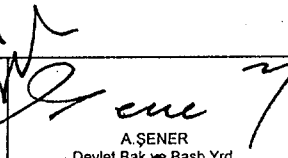
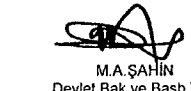
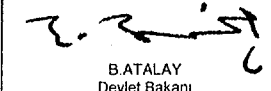
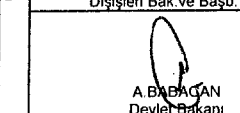
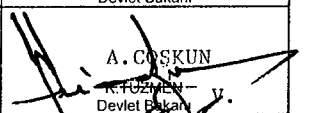
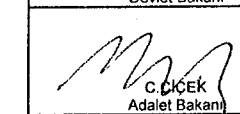
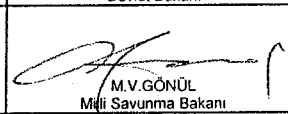
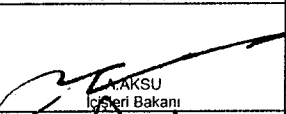
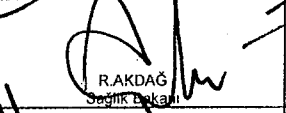
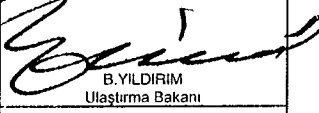
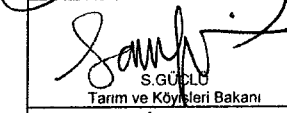
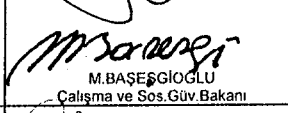
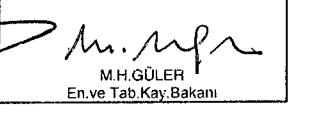
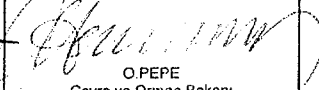
Madde 27- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 28- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 A. GÜL Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	 A. ŞENER Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M.A. ŞAHİN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ATALAY Devlet Bakanı
 A. BABACAN Devlet Bakanı	 M. AYDIN Devlet Bakanı	 G. AKŞİT Devlet Bakanı	 A. COŞKUN Devlet Bakanı
 C. ÇİÇEK Adalet Bakanı	 M.V. GÖNÜL Mili Savunma Bakanı	 A. AKSU İçişleri Bakanı	 K. UNAKITAN Maliye Bakanı
 H. ÇELİK Millî Eğitim Bakanı	 Z. ERGEZER Bayındırlık ve İskan Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 S. GÜLLÜ Tarım ve Köylere Bakanı	 M. BAŞEĞİOĞLU Çalışma ve Sos. G.üv. Bakanı	 A. COŞKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M.H. GÜLER En. ve Tab. Kay. Bakanı
 E. MUMCU Kültür ve Turizm Bakanı	 O. PEPE Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101-766

505